

1 Poz. 697

Pseudo-ALBERTUS Magnus: *Secreta mulierum et virorum, cum commento.* [Speyer, Conr. Hist, non ante 1495]. 4°.

Praca, napisana na przełomie XIII i XIV stulecia przez anonimowego ucznia Alberta Wielkiego, jest protonaukowym studium medycznym, dotyczącym zagadnień kobiecej fizjologii. Biorąc za podstawę filar ówczesnej medycyny – teorię humoralną oraz astrologię, autor nie stroni jednak także od przekonań wprost zabobonnych. W rezultacie powstał tekst, który swą naiwnością wprawić może dzisiejszego czytelnika w zdumienie, chociażby stwierdzeniem, jakoby kobieta, mając, zgodnie z fizjologią humoralną, naturę chłodną i wilgotną, odbierała mężczyźnie przyrodzone mu ciepło i energię poprzez akt miłosny, powodując tym samym proporcjonalne do aktywności seksualnej obumieranie mężczyzny.

Budząca powszechne zainteresowanie tematyka zjednała rozprawie ogromną popularność i sprawiła, iż między XV a XVIII stuleciem miała ona bardzo dużo tłumaczeń i wydań. Druk należy do tak zwanego klocka introligatorskiego wraz z trzema innymi, dotyczącymi problematyki kościelno-sakramentalnej, a całość opatrzona jest podpisem własnościowym Mathiasa Germaniego, prawdopodobnie duchownego, związanego z diecezją wrocławską.

Na zdjęciu karta tytułowa przedstawiająca scenę szkolną, czyli nauczyciela – magistra – prowadzącego wykład dla studentów.

